

Nr 22.

Ankom till riksdagens kansli den 10 april 1942 kl. 12 m.

Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag om fortsatt giltighet av lagen den 7 juni 1940 (nr 437) angående utövande under vissa utomordentliga förhållanden av fullmäktige i riksbanken och fullmäktige i riksgäldskontoret tillkommande befogenheter, m. m.

I en den 6 mars 1942 dagtecknad proposition nr 196, som hänvisats till bankoutskottets förberedande handläggning, har Kungl. Maj:t, under åberopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för samma dag, föreslagit riksdagen att *dels* antaga vid propositionen fogat förslag till lag om fortsatt giltighet av lagen den 7 juni 1940 (nr 437) angående utövande under vissa utomordentliga förhållanden av fullmäktige i riksbanken och fullmäktige i riksgäldskontoret tillkommande befogenheter, *dels ock* för tiden till den 1 juli 1943 bemyndiga Konungen att, där det under krig, vari riket befinner sig, prövas oundgängligen nödigt, utom riket upptaga lån.

Berörda lagförslag är av följande lydelse:

F ö r s l a g

till

L a g

om fortsatt giltighet av lagen den 7 juni 1940 (nr 437) angående utövande under vissa utomordentliga förhållanden av fullmäktige i riksbanken och fullmäktige i riksgäldskontoret tillkommande befogenheter.

Härigenom förordnas, att lagen den 7 juni 1940 angående utövande under vissa utomordentliga förhållanden av fullmäktige i riksbanken och fullmäktige i riksgäldskontoret tillkommande befogenheter, vilken jämlikt lag den 20 juni 1941 (nr 429) gäller till och med den 30 juni 1942, skall äga fortsatt giltighet till och med den 30 juni 1943.

Genom lag den 7 juni 1940, nr 437, ha bestämmelser meddelats angående utövande under vissa utomordentliga förhållanden av fullmäktige i riksbanken och fullmäktige i riksgäldskontoret tillkommande befogenheter. Lagen, som avser att trygga den centrala finansförvaltningen i händelse av landets indragande i krig, gällde ursprungligen till och med den 30 juni 1941 men har genom lag den 20 juni 1941 (nr 429) förlänats fortsatt giltighet till och med den 30 juni 1942.

I den proposition (nr 277) till 1940 års lagtima riksdag, genom vilken förslag till lagen den 7 juni 1940 förelades riksdagen till antagande, hemställdes därjämte om bemyndigande för Konungen att, där det under krig, vari riket befunne sig, prövades oundgängligen nödigt, utom riket upptaga lån. Riksdagen biföll propositionen, dock att berörda bemyndigande begränsades att avse tiden till den 1 juli 1941 (riksdagens skrivelse nr 332). Vid 1941 års riksdag föreslog Kungl. Maj:t i den proposition (nr 246), genom vilken förslag till ovannämnda lag den 20 juni 1941 förelades riksdagen till antagande, att enahanda bemyndigande att upptaga lån måtte lämnas Konungen för tiden till den 1 juli 1942. Propositionen bifölls av riksdagen (riksdagens skrivelse nr 327).

Fullmäktige i riksbanken och fullmäktige i riksgäldskontoret ha i en gemensam, den 5 februari 1942 dagtecknad skrivelse anför: Genom ifrågasvarande lagstiftning hade vissa garantier skapats för att fullmäktigeinstitutionerna skulle kunna fungera, om riket eller del därav bleve besatt av fiendlig makt. Då med hänsyn till nuvarande förhållanden dessa garantier även i fortsättningen borde bibehållas, hemställdes, att lagen den 7 juni 1940 måtte erhålla förlängd giltighet, förslagsvis till och med den 30 juni 1943.

Utskottet, som icke funnit anledning till erinran mot Kungl. Maj:ts förvarande förslag, får hemställa,

Utskottet.

att Kungl. Maj:ts ifrågasvarande proposition må av riksdagen bifallas.

Stockholm den 10 april 1942.

På bankoutskottets vägnar:

HARALD ÅKERBERG.

Närvarande: se anteckning å utlåtande nr 18.